

La sortida de Francesc Macià cap a Madrid **cadadia...** Es prepara una gran revolució en les cèdules catalanes

El poble de Barcelona l'acomia amb indescriptible entusiasme

Ahí, com ja s'havia anunciat, va marxar en l'express de Madrid, per l'estació de França, el president de la Generalitat senyor Francesc Macià. El president de Catalunya va a Madrid per tal d'assistir a la proclamació del president de la República i a la solució de la crisi que es plantejarà immediatament.

Ampla multitud pogué l'illustre viatger obrir-se pas fins a la portella del vagó, tant en els que s'anaven en salutador-lo de prop i palear-li la personal adhesió.

tren triga en marxar. Francesc Macià, contestant amablement totes les preguntes que li adrejava el poble.

L'acomiadament afectuós del poble de Barcelona al senyor Macià

molt abans de l'hora de sortida de l'express, totes les andanes i el vestíbul de l'estació.

Acudir a despedir al president de la Generalitat, entre altres, el governador civil, senyor Anguera de Sojo, amb els seus secretaris; el cap superior de policia, senyor Menéndez, i els senyors Jové, Batistini, Ollé, Iglesias, Alavedra i Font. També hi havien representacions dels empleats de la Generalitat.

que no cessava de fer volar els mocadors.

ELS VALENTS

Un comentari al fet vergonyós d'ahir

Contemplem amb tota detenció l'escriba de dretes: el diumenge passat no s'enfrontaren al Cementiri, amb motiu del gran acte cívic, perquè eren molts els ciutadans masculins... però la xurma atacà quatre pacífics ciutadans republicans a la Rambla — ben lluny del Cementiri — per espantar les dones i la quitxalla i, al crit de mori la República!, varen enlairar la seva covardia.

Ahí encara, uns valents encofats amb boina vermella, varen ojejar d'oprobri drap — la bandera monàrquica — per la Rambla i al balcó del Circol dels "carques cavernaris", falsos antigalles d'un règim que no ha existit més que en les testes dels explotadors d'aquesta minoria de béns que han estat sempre els carlins.

No és aquesta insignificant massa la responsable: són els seus dirigents els veritables culpables. Vegeu amb tota detenció les seves gestes i actituds: Ataquen quan no hi ha cap perill de vida, bé sigui posant-se a les ordres d'un assassí com Martínez Anido, quan aquest tenia tota la força de la policia borbonica, guàrdia civil, exercit i tots els pistolers del Sindicat Lliure, o bé ataquen quan hi han moltes dones i infants pel mig i no hi han homes per a esberlar-los el cap. Ha estat i serà sempre el mateix: la valentia del covard.

Es als dirigents d'aquesta xurma vil, repugnant i traïdora al·le que cal exterminar. Són ells els responsables; són ells els vils que exploren la idea catòlica per captar-se les simpaties dels idiotes i els seus sentiments per a fer la seva via. I no els hi va pas malament.

Es el premi que han rebut de la feina prestada fent de pistolers... idea catòlica per captar-se les simpaties dels idiotes i lurs sentiments seus pertorbadors.

Mai no podran dir que els republicans els ataquin; nosaltres, però, podem dir que ells, com a *bons catòlics* — exemple patent l'assassinat i Borrell — compleixen el cinquè manament de la llei de Déu: No mataràs!

J. BERTRAN DE QUINTANA

En Milà i Camps es manifesta fent combinacions estranyes

Ahí vespre es formà enfront del domicili particular d'en Milà i Camps, al carrer Fivaller i Plaça de la República, un nombre grup de ciutadans que començaven amb indignació la provocació que d'una manera hipòcrita i jesuítica, feia als sentiments republicans, el dit senyor Milà i Camps en confeccionar amb una combinació de domassos l'antiga bandera monàrquica.

Les absurdes exigències dels propietaris catòlics

Sabem d'un propietari de Barcelona — que anomenarem, amb altres en el moment oportú — que, en adreçar-se-li un ciutadà per a llogar-li un pis, li va dir el següent:

El «requetés» volien assaltar el Centre d'Esquerra Republicana de la Barceloneta

Ahí vespre els socis del Centre d'Esquerra Republicana de la Barceloneta, notaren la presència de nombrosos grups formats per individus d'aspecte sospitosos i que no s'amagaven de dir que pertanyien al «requeté». Els socis del Centre varen telefonar amb les altres entitats.

Davant la presència dels guardies d'assalt i de grups esquerristes que hi acudiren, els carlins procuraren desaparèixer misteriosament.

Les coses al seu punt

El senyor Companys expressà, a la Cambra, els procediments reaccionaris del senyor Anguera de Sojo

El diputat a Corts senyor Companys, en la seva intervenció parlamentària d'ahir va fer atinades manifestacions que varen ésser molt comentades.

Digué, contestant al senyor Jiménez, que la llei de defensa de la República no havia servit, en cap moment, per a que a Barcelona es perseguís a l'obrer. Es cert, afegí, que contra els obrers s'han comès atropells i injustícies, però no són aquestes ni aquells deguts als preceptes de la referida llei, ja que tots els fets a que s'ha referit el senyor Jiménez, són anteriors a la data de promulgació de la mateixa, i a més, perquè la llei de defensa de la República no dona marge per a tals atropells.

Els que s'han comès, obeeixen al sentit reaccionari i ultra conservador del governador civil de Barcelona senyor Anguera de Sojo. Cal que consti ben clar, que el senyor Anguera de Sojo representa una política totalment contrària al sentit de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Els procediments polítics que empra el governador civil de Barcelona tenen un matis d'habilitat i un sentit reaccionari que repugna a les necessitats i al to de la República.

El senyor Companys acabà la seva breu intervenció anunciant una intervenció sobre la política que segueix i els procediments que empra el senyor Anguera de Sojo.

250 KILOS DE MORFINA

Una banda internacional de traficants en estupefaents acaba d'ésser descoberta

Fa pocs dies, en arribar a Berlín, van ésser detinguts per un policia dos individus que es dedicaven al tràfic d'estupefaents. La seva detenció ha permès a la policia descobrir les maniobres d'una banda internacional.

La policia d'Hamburg, avisada per la de Berlín, ha descobert, al port Lliure, vuit caixes i paquets contenint entre tots, 250 quilos de morfina.

Els paquets i caixes venien de Turquia i estaven a punt d'ésser reexportats. Han estat detinguts a Hamburg, amb aquest motiu, dos subjectes que estan en relació amb Delgado, ja agafat a Berlín amb el capitalista i el director de la banda.

Aquesta sembla que té ramificacions a tots els països d'Europa.

Butlletí del temps

Alts de Sarrià. En un passeig solitari, la parell blanca d'un jardí. D'aquest jardí se'n veuen la despenjada cabellera vermella d'un eucaliptus i la caputxa negra d'un xiprer.

Davant la paret, un banc. I al banc, un vell.

I el sol, el bon sol d'hivern que tot ho pinta de rovell.

Com sempre

Ahí, gràcies a la tolerància que la República té envers les sotanes factoses i els factosos que no porten sotana, hi hagué un espectacle odiós: el d'una colla de gent que, a l'hora de major trànsit, armaven un aldarull en plena Rambla i arboraven la bandera monàrquica amb crits no tolerats per les lleis de la República.

Hi hagueren càrregues de la policia. I sabeu qui va rebre? No els carlins, sinó els republicans. Com sempre.

Com sempre que actua la policia.

Impressió de carrer

Plaça d'Urquinaona. Aquest mati. Un automòbil amb la portella, en obrir-se impensadament, ha lesionat una senyora vella. Els ocupants de l'auto i el xofer han fet pujar la senyora, que tenia una ferida i es desangnava, per a portar-la al dispensari.

Però ha interessat una parella de seguretat. Interrogatori. Presentació de documents, etc., etc., etc.

I el públic que protesta, que crida: —Això és una salvatjada! —No hi ha dret! —Aquesta vella s'està desangnant!

—Qui sap si pot morir-se!

Indubtablement, es veu que el públic no tenta raó. Valia més que la vella es morís legalment, amb tots els ets i uts protocolaris, que no que la portessin al dispensari sense intervenció de la policia.

Encara que es tractés d'un cas d'urgència.

P. S.

P. S. — He rebut una carta signada per Jaume Riera. El meu comunicant té bona part de raó i jo no m'he fet cap "panzò de riure" llegint la seva carta. Li agrairia la seva adreça per a contestar-li particularment.

CATOLICISME

La propaganda monàrquica des de la trona

Ahí, a la parròquia de Sant Cugat, i a les esglésies dels Agonitzants i de l'Ajuda, es varen fer, des de la trona, veritables mitjans monàrquics, curull d'injúries a la República.

Els "devots", entusiasmatíssims, es posen, en dits temples, a cridar "bravos" i visques. I la gent sensata es retirà de les esglésies, per por de que les coses acabessin malament, o avergonyida davant de tan deplorables espectacles.

Voldríem fer arribar la nova d'aquests fets al governador civil. Però temem perdre el temps i que els enemics de la República, en la seva impunitat, es riguin de la nostra candidesa.

UNA ELECCIO MUGUDA

L'elecció de Mlle. Paris provoca incidents

Mademoiselle Paris 1932 acaba d'ésser elegida. És la senyoreta Eliane Jourde, una bella rossa de 23 anys.

L'ambaixadora de la capital fou, després de l'elecció, presentada al públic. Es produí aleshores una decepció i una viva manifestació de protesta contra la decisió del jurat. El públic aclamà dues candidates derrotades, que foren portades en triomf, en tant que la dimissió de l'elegida era sorollosament, però venament reclamada. Els guàrdies hagueren d'intervenir energicament i fou necessari evacuar la sala del music-hall on tingué lloc l'elecció.

L'artista de cinema Loretta Young que les seves pestanyes — que un jurat d'experts en bellesa femenina ha calificat de les més formoses d'Amèrica — valen 500.000 dòlars. I per aquesta suma Loretta Young les ha assegurades a una casa neoyorkina.

A propòsit dels nous preus de les cèdules: quins són els ciutadans de Barcelona que paguen les cèdules més elevades?

Per a contestar aquesta pregunta que és, en aquests moments, de les de més actualitat que es fa el públic, hem anat a la Generalitat. Al negociat de cèdules ens han dit:

—El que avui dia paga la cèdula més cara de Barcelona, és el senyor Antoni Riera Genet, del Foment d'Obres i Construccions: 12.000 pessetes. Després ve el solter Francesc Burés Regordosa, que paga 10.320 pessetes, inclòs el recarrec de solteria. Després, el senyor Eusebi Ber-

la Generalitat. Des de la propra expedició, si cap obstacle de força major no s'hi oposa, penso que les cèdules seran una cosa que no han estat mai a Espanya. Miri, veu? —

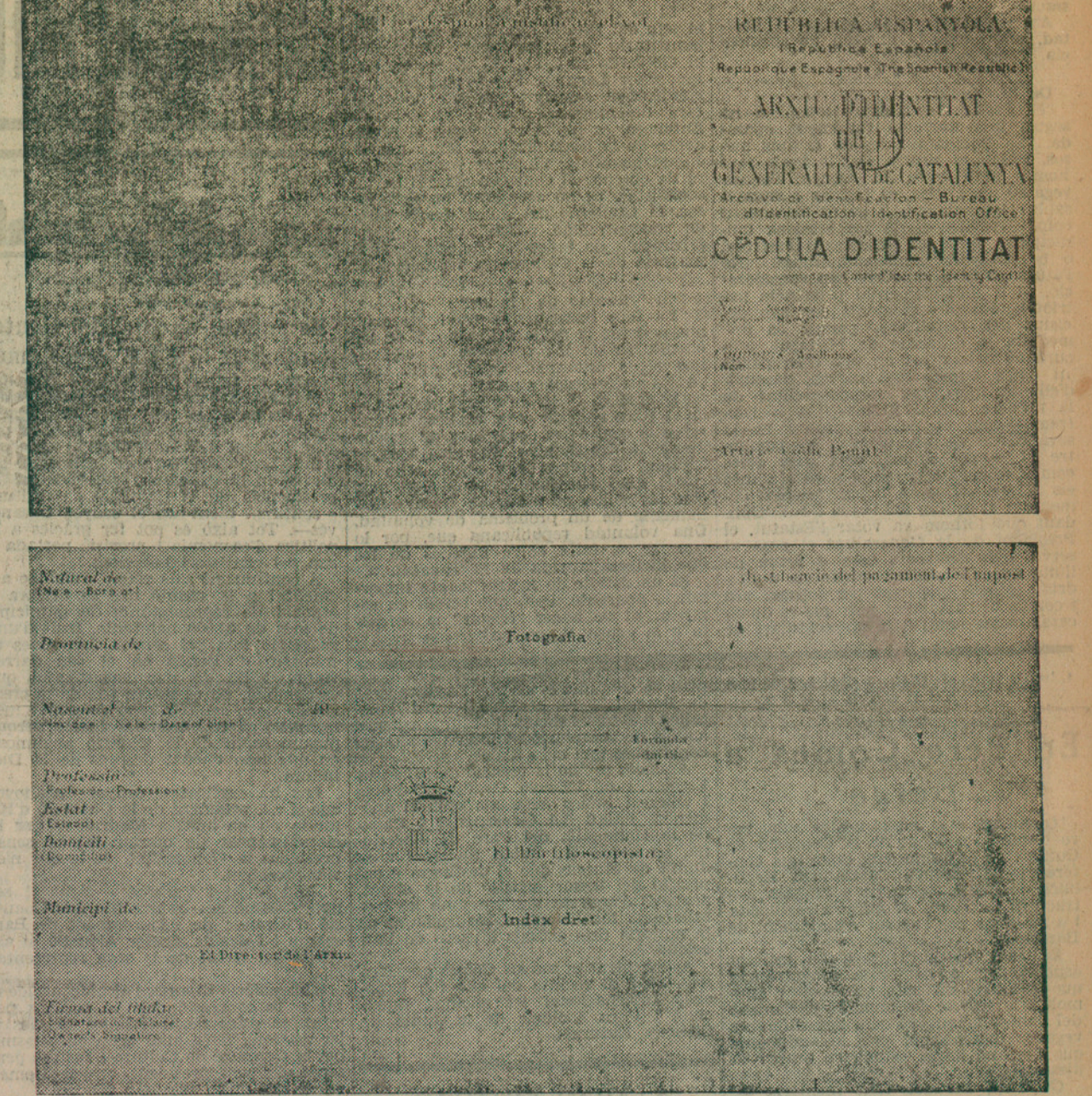
el senyor Macià ens ensenya l'original manuscrit de la nova cèdula de la Generalitat, que reproduïm — això. Un carnet de sis cares, en el que constaran els noms, cognoms, professió, estat, domicili, etc. de l'individu, a més de la fotografia i de la impressió digital de l'índex dret, completada per la fórmula dactiloscòpica corresponent.

Per cada carnet s'establiran dues fitxes: en una hi hauran les impres-

També hi ajudarà la munició de garanties que la possessió de la cèdula donarà al ciutadà, ja que a més d'ésser-li ara molt més útil que cap carnet professional, que el passaport, que la cartilla militar i que cap altre document, l'assegurará contra qualsevol contingència: desaparició, desconeixement, etc. Cada ciutadà, representat per una fitxa, estarà sota la vigilància i la cura de l'Estat.

LA DACTILOSCOPIA A CATALUNYA

Nosaltres pensem adoptar aquest carnet — segueix dient-nos el se-

Facsimil del document substituït de les cèdules

sió dels deu dits de les mans, amb la seva fórmula deci-dactilar, i en l'altra la consignació de totes les dades del carnet, professió o professions que ha tingut l'individu, nombre de fills, estat (si ha canviat d'estat), domicili, que ha tingut en la ciutat i fora d'ella, lloguer que per cada un ha satisfet, contribucions que paga i per quin concepte (rústega, urbana, industrial, minera) i finalment les cases on treballa i ha treballat i a quins negocis es dedica i s'ha dedicat.

La primera fitxa servirà per la vida de l'individu, ja que com tot-hom sap, les impressions d'ídex no varien, i el mateix són quan un és infant que quan un és vell.

Les fitxes dactiloscòpiques s'arxivaran en un fitxer especial segons la fórmula dactilar que resulti i les altres fitxes (les de les dades civils i fiscals de l'individu) s'arxivaran alfabèticament. El fitxer, naturalment, serà secret i únicament se'n podrà fer ús per a realitzar estudis de població, estadístiques del nombre de catalans que hi ha en cada lloc, dels que hi ha d'altres terres, increment, any per any, que ha tingut, quan ha revestit caràcters d'invasió, estrangers que hi ha establerts i en quina forma, els sense treball, etc., lloguers de les habitacions, nombre d'habitacions en relació al preu, valor contributiu dels immobles, densitat de població, etcètera.

Es pensa organitzar aquest nou servei, a més, de manera que cap ciutadà pugui treure cèdules falses ni més d'una.

ARA, QUE NINGU ES FARA ESCAPOL DE PAGAR...

Amb el nou mètode, a més, no hi podrà haver cap ciutadà sense cèdula, com passa ara, que en una ciutat d'un milió d'habitants no s'extenen més que quatre-centes mil cèdules. El proporcionament dels preus ho facilitarà (cal tenir en compte que hem baixat la tarifa primera, segona i tercera de les cèdules, a partir de les 190 pessetes, de les 35 i de les 30 pessetes, respectivament, apujant-les, en canvi, en les mateixes tarifes, a partir de les 350 pessetes, 55 i 100 pessetes).

Facsimil del document substituït de les cèdules

nyor Macià després d'haver-ne estudiat molts. Però l'arxiu civil que li he explicat està adoptat gairebé per tots els Estats més avançats del món. Les repúbliques americanes — la de Xile, especialment, que té un arxiu de fitxes d'aquestes de més de tres milions — el tenen des de fa molt temps. També el tenen al Japó, a Suïssa, a Holanda, a Noruega i a Rússia. A Anglaterra, França i Alemanya, també, encara que no tan perfeccionadament.

El sistema que nosaltres pensem emprar serà, però, el millor de tots, ja que hem trobat la manera de fer servir aquestes fitxes d'estadística civil, relacionant-les amb les dactiloscòpiques. Hem escrit demanant informes per a muntar aquest arxiu en la forma indicada, al govern de les principals nacions que el tenen instituit, explicant-los el fi a què el destinaven, i ens han contestat entusiasmatíssims amb la idea.

Això donarà, al mateix temps — segueix dient-nos el senyor Macià — un gran increment a la dactiloscopia, gairebé desconeguda ací, inclús per la policia, malgrat ésser un dels millors elements de l'organització social que existeixen.

L'ANY QUE VE FAREM LA COMPETENCIA A NORD-AMERICA

Nosaltres hem escollit el sistema de l'argentí Vucetich, del qual es deriven tots els sistemes més moderns i que és el que usen les repúbliques americanes, Alemanya i el Japó. D'aquest sistema, després dels perfeccionaments que la pràctica li ha introduït, n'ha fet estudis interessantíssims, que ha anat publicant en diverses obres i revistes, el lletrat senyor Sagredo. Amb aquest sistema es poden arxivar i classificar, amb tota mena de garanties, més de vint milions d'impressions dactilars.

Així és que l'any que ve, si res ens destorba — continua el President de la Generalitat — Nord-Amèrica, que és el país més avançat en l'ús de la dactiloscopia, ja que no solament l'aplica als efectes de repressió, sinó també als d'estadística i control civil, que és el que ha d'ésser, tindrà en nosaltres el rival més important de tot el món en aquest ram.

COM SERA LA NOVA ORGANITZACIO

S'han de revaloritzar les cèdules i fer-les servir per a qualcom més que per a rebut d'un cobrament de